

и Италіј да покори, слѣдь малко и другы страни, и изглѣдъ-тъ за Протестанизма кой-то съ вѣнкашно-то си распространеніе станж все по громъкъ и пораздѣляющъ ся виждаше че ще ся уничтожи.

Колко-то благопріятно дойде въ това врѣме появленіе-то на единъ духовниъ силъ въ нѣдро-то на вѣтхъ-тѣ църкви, коя-то скоро ся появи като най-главниъ подпорки на Папско-то уваженіе. Азъ имамъ прѣдъ очи-тѣ си *Орденъ-тѣ на Іезуиты-тъ*, кой-то ся основа отъ единъ Испански благороденъ *Іигнатій Лойола*, и кой-то въ 1540 год. пріе Папско-то подтвърденіе. Прѣдъ това врѣме сѫществувахъ вече монашески дружества, кои-то чреѣзъ особенны дрѣхы, правила и обрѣченія ся отличавали едны отъ другы, и кои-то пріехъ имена-та си или отъ основатели-тѣ си както: Бенедиктини-тѣ, Просяци-тѣ т. е. Францисканци-тѣ и Доминиканци-тѣ, Павликяни-тѣ и Бернардини-тѣ; или отъ първи-тѣ мѣста на бытаваніе-то имъ, както: Кармиліани-тѣ, Траписти-тѣ, Картхаузъ; или отъ другы обстоятелства както Августіяни-тѣ, Капуцини-тѣ и пр. Щомъ ся заразихъ сѫществующи дружества отъ развратъ-тѣ на църкви-тѣ, тогава ся съставихъ нови и по-новы дружества, но и тѣ само за малко врѣме можахъ да противостоять на разврата, и съ врѣме подпадижахъ подъ изнемощаваніе и извращеніе. Къмъ трѣ-тѣ общи обричанія на монашески-тѣ дружества т. е. сиромашество, цѣломѣдріе, и послушаніе; *Іигнатій* присъедини още едно четвърто: т. е. *безусловно*